

ΕΥΣΕΒΕΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

ἐκπληροῦμεν ὑπομιμνήσκοντες τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὅτι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν ἔτος συμπληροῦται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ,

ἐφ' ᾧ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ τελεῖ **μνημόσυνον**.

Ὅποῖαν ἐθνικὴν ὁδύνην ἀναξέει τὸ μνημόσυνον αὐτὸ περιττόν νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς.

Ὅσον ὁ χρόνος παρέχεται, ὅσον ἡ λειτουργία τῆς ἀνατολικῆς ἀναπλάσεως χωρεῖ πρὸς τὰ πρόσω, τόσον ἡ ἀπουσία τοῦ μεγίστου τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος διαχέει εἰς τὰς ψυχὰς πάντων μεταγχολίαν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ὁμορρύθμος ἑταῖρος ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἀποκτήσῃ παρὰ τῆς συζύγου του ἓν τέκνον.

Ἐπρόκειτο νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν εὐτυχίαν του εἰς φίλον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ θέτῃ πάντοτε τὴν ἑταιρικὴν ὑπογραφὴν, ἰδοὺ πῶς ἔγραψε τὴν ἀγγελίαν :

Μεταξὺ ἄλλων σοὶ ἀναγγέλλω ὅτι μετὰ πεντηχετῇ ἔγγαμον βίον ἀπέκτησα ἄρρεν τέκνον, εὐμορφον καὶ εὐτραπέστατον. Φαντάζεσαι τὴν χαρὰν μου κτλ.

Κόδρος καὶ Σα.

Εἷς ἐκ τῶν κυνηγούντων τὰς ἐγγάμους εἶχεν ἀναβιδάσει εἰς τὸ τετράγωνον τοῦ γελοίου τὸν πλατωνικὸν τοῦ ἔρωτα.

Πολλάκις θωπεύων τὰς χεῖράς της εἰς τὰς ἰδικὰς του τῇ ἔλεγε :

— Ἡ μεταξὺ μας συμπάθεια ἤρχισε νὰ κάμνῃ θαύματα· κεφαλαγῶ ὅταν κεφαλαγῇτε· ἔχω κατάρρουν, ὅταν βήχετε· κρυὼν ἐν μέσῳ θέρει, ἀρκεῖ νὰ σὰς ἔλθῃ μικρὰ ἀνατριχίλα.

Τῆς ἄλλαις εἶχεν ἐπανέλθει ὁ πλατωνικός της ἐκ ταξείδου ὅπου εἶχε κάμει ἕξ μῆνας περίπου.

Ἐπανεῦρε τὸ εἶδωλόν της εἰς κατὰστασιν ἐνδιαφέρουσιν.

Ἡ κυρία δὲν ἐβάσταζε νὰ μὴν τοῦ πῇ :

— Ἔ! καὶ τώρα ἡ κατὰστασίς σας εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν ἰδικήν μου;

Ἄλλ' ὁ ἔραστής δὲν τὰ ἔχασε διόλου :

— Βεβαιότατα· δὲν βλέπετε πόσον ἐπάχυνα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοὺς τοὺς ἕξ μῆνας ;

Ὁκταετῇ παῖδα τοῦβγαλαν τὸ δόντι.

Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν :

— Μαμά, σὰ μεγαλώσω θὰ γίνω ὁδοντοῦατρός.

— Γιατί, παιδί μου ;

— Για νὰ ἐκδικηθῶ !

(Ἱστορικόν).

Πειραζόμενός τις τὰ νεῦρα ἀπὸ τὰ ἀνυπόφορα γκλιν—γκλιν τῶν σπαθίων τῶν κυρίων ἀξιώματικῶν παρετήρησε :

— Τὸ νὰ φέρουνε τὰ σπαθιά τους αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ καθ' ὅδον εἶναι σὰν νὰ εἰσαι ὠπλισμένος μὲ κουτάλια καὶ περουνομάχαιρα ὅταν δὲν τρῶς.

Γαλακτοπώλης, εἰς ὃν ἐγένετο παρατήρησις διὰ τὸ λίαν ὑδαρὸν τοῦ γάλακτός του, ἐδικαίολογεῖτο ὡς ἑξῆς :

— Ποιὸς σὰς εἶπε ποὺ πούλῳ γάλα ; Γάλα δὲν πούλῳ ἐγώ. Πούλῳ νερόγαλα.

Καὶ μὲ φωνὴν στεντορείαν ἐφώναζε :

— Καλὸ νερόγαλα, νερόγαλα!

Ο ΜΑΪΟΣ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ἐνεθρονίσθη καὶ πάλιν εἰς τὸ προσφιλές του Βασίλειον, τὸ Μέγα Κατάστημα

Π. ΛΑΜΠΙΚΗ

Ὅσα ἄνθη προσφέρει ὁ Μάϊος εἰς τοὺς γυμνοὺς ἔρωτας, τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ὄψιν, ἄλλα τόσα ἱματισμοῦ καὶ καλλοῦ ἄνθη προσφέρει ὁ μέγας Ἀθηναῖος ῥάπτῃς εἰς τοὺς θέλοντας νὰ *λουλουδίξουν* ἐν ταῖς πλατείαις, τοῖς περιπάτοις, τοῖς ὑπουργείοις, ἐν ταῖς αἰθούσαις, ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων, εἰς τὰς ἐκδρομάς, ὑπὸ τὰ παράθυρα τῶν ἐρωμένων τῶν καὶ τὰ βλέμματα τῆς καλῆς τῶν.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑ

πανταλονίων, γελεκίων, ζακετῶν, ἐνδυμασιῶν, ἐπανοφωρίων

ὅλα χαριτωμένα, προΐοντα ἐκλογῆς καὶ καλλαισθησίας, εὐμορφα, μαλακά, ὡς ἐπιδερμὶς λευκογαλάκτου κόρης, ὅλα ἐρωτεύοντα καὶ ἐρωτεύόμενα, γεμάτα ζῶν, ἤλεκτρισμὸν, δροσιάν, εὐγενῆ τὴν ὄψιν, κομψὰ τοὺς τρόπους, ἄλλα συνεσταλμένα, δειλὰ, ἄλλα τολμηρὰ, παράτολμα,

EN ΓΕΝΕΙ

**ΟΛΑ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟΥ**

ΧΡΩΜΑΤΑ

**Γλάδστωνος, Γαμβέττα, Δίλκε,
Γράνδελ, Βράϊτ.**

Ο Κ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς ὀφειλέτας αὐτοῦ τὸ περίφημον τραγούδι τοῦ ποιητοῦ Χάινε : Ἀνθρωπε, πλήρωνε τὰ χρέη σου, διότι ὁ βίος εἶναι μακρὺς, καὶ θ' ἀναγκασθῇ καὶ πάλι νὰ θαναισθῇς, ὅπως τῶκαμες τόσαις φοραῖς.

Ὁ κ. Λαμπικῆς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναγκάσῃ τοὺς φίλους του νὰ τοῦ εἰπουν μίαν ἡμέραν : Ἐξηγήσαμεν καὶ οὐκ ἐνέδυσάς μας.

ΠΛΗΡΟΝΕΤΕ ΚΑΙ ΕΝΔΥΕΣΘΕ.

ΣΤΙΧΟΙ

Ν. Γ. ΚΑΜΠΑ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

**ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΣΙ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.
ΑΝΤΙ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ.**